

[Broersen.]

at Det radikale Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steen, godt kunde have ydet os nogen Anerkendelse paa dette Punkt. Vi har altid været villige til at medvirke til den Lovgivning, der her er Tale om, men Ekspropriationsbestemmelserne vilde vi have ud af Loven. Vi mente, at det dog var for galt at begynde med disse Tvangsbestemmelser, inden man for Alvor havde set, hvorledes det gik derude, om det ikke kunde ske paa Frivillighedens Grund. Det ærede Medlem Hr. Steen er i den Henseende fuldstændig enig med os andre, saa jeg synes, han kunde have ladet falde et lille anerkennende Ord i Anledning af den Indsats, Venstre har gjort i denne Sag, idet det ærede Medlem antagelig er bekendt med, at Ekspropriationsbestemmelserne gaar ud af dette Lovforslag, som inden ret længe bliver vedtaget af Rigsdagen.

Men der var i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's Tale paa dette Omraade dybere Perspektiver, idet han var inde paa, at Udstykningen i Fremtiden i nogen Grad skulde forceres — det fik jeg i alt Fald Indtryk af. Jeg vil advare imod en Forcing af Udstykningen. Jeg og mit Parti har altid været Tilhængere af en fornuftig, rolig Udstykningspolitik, og det vil vi ogsaa fremdeles være. Jeg tror ikke, at vi i Øjeblikket skal forcere Udstykningen. Det, der af er den største Betydning — og i den Henseende har vi naaet ikke saa lidt —, er, at vi faar gode Bedrifter. I den Henseende er Partierne efterhaanden kommet hinanden i Møde, saaledes at det er store, gode Brug, der nu oprettes, i Sammenligning med de Smaabrug, der var Tale om ved den første Lovgivning paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch mente, at man ikke mere kunde tale om Krise, men var bange for — og i den Henseende er jeg ikke helt uenig med ham —, at det er en permanent Tilstand, vi er inde i. Saa meget mere nødvendigt maa det da være, at vi faar Orden i Huset, og at man kommer til at beskæftige sig med Planer som dem, vi har fremsat fra vor Side.

Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til Handelspolitikken, at det var det almindelige rundt omkring i Landene, at man kun vilde sælge og ikke købe. Men selv om man i den Henseende er skeptisk indstillet — og ogsaa jeg er noget skeptisk —, mener jeg dog, at vi stadig maa anstrenge os for — her tænker jeg paa de Sammenkomster, Repræsentanter for Oslo-Magterne har haft — at komme ud af de snærende Baand.

Der er fremsat en Del Bemærkninger med Hensyn til Arbejdsløsheden, men det er der allerede talt om fra mine Partifællers Side, saa det kan jeg springe over. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch mente, at man i det lange Løb ikke kunde løse Arbejdsløshedsproblemet, før der blev bedre Forhold for Landbruget, og det er en Udtalelse, som vi noterer.

Jeg har gjort en Del Optegnelser med Hensyn til det, det ærede Medlem Hr. Steen har udtalt, men jeg tror, at de Bemærkninger, jeg allerede har gjort til de to Ministre og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, i det væsentlige kan tjene som Svar over for det ærede Medlem Hr. Steen.

Det er kommet frem baade fra radikal og socialdemokratisk Side, at det, der skal ske i den kommende Tid, er en Nyordning af Landbrugets Gældsforhold. De skubber det ud nogle Maaneder, til næste Rigsdagssamling. Men hvorledes man i det hele tænker sig, at dette Spørgsmaal skal ordnes, det har vi ikke faaet det fjerneste at vide om. Naar man taler om denne Gældsbyrde, maa vi stadig fremføre den Betragtning, at det er ganske ejendommeligt, at man saa ikke kan bevæge de Herrer til at være med i et Arbejde, der forhindrer, at den offentlige Prioritering ustandselig stiger. For det er netop en saadan Periode, vi er inde i i Øjeblikket, hvor Ejendoms-skatterne stiger med flere Millioner fra Aar til Aar, og det er en Gældsbyrde, som fra det offentliges Side lægges paa baade smaa og store Ejendomme Landet over.

Med Hensyn til Socialreformen tager vi fuldt og helt Ansvar for, hvad vi i sin Tid var med til, og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, min Partifælle, har gjort udmærket Rede for vor Stilling her. Naar man nu vedblivende bygger den ene Etage oven paa den anden, er det klart, at vi maa sige fra, saa kan vi ikke være med længere.

Jeg har et Par enkelte Bemærkninger at gøre til Slut til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen. Vi er til herinde for at retlede hinanden, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var ved at komme lovlig højt op. Han tog et Vue over det hele og gav de forskellige Partier Karakterer, og jeg havde det Indtryk, at han var tilbøjelig til at reducere den Indsats, der er gjort af Venstre, sammenlignet med, hvad han havde ført frem her i Tinget i sidste Rigsdagssamling. Jeg synes, at der var megen Selvforherligelse i det ærede Medlems Udtalelser, og jeg kom til at tænke paa en lille Episode, som